

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 322. Quid notandum sit circa suppletionem Ordinum vel rituum in Ordinatione omissorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

Prælati licentia requiratur, ut Novitius ordinari possit; item an Prælati ei possit dare dimissorias: denique an etiam Novitius Societatis JESU gaudeat illis privilegiis, de quibus n. 2194. dictum est, colligetur ex dicendis n. 2237.

Q. 322 Quid notandum sit circa suppletionem 2200.
Ordinum vel rituum in Ordinatione omissorum. R.

§. 1. Universim circa suppletionem notant AA. cum Avers. q. 2. sect. 13. & Gob. tr. 8. à n. 231. seqq. 1. quando postea suppletur aliquis actus, debent iterari forma & orationes annexæ illi actui; & si pars formæ sit omissa, debet tota repeti 2. Si certum sit ordinem vel caeremoniam notabilem esse omissam, debet, si fieri potest, suppleri ab eodem Episcopo, qui ceteros ritus adhibuit, & per se loquendo eo tempore, quo confertur talis Ordo, nisi excuset ratio infamiz, scandali aut alterius extrinseci gravis incommodi: hinc notat Avers. quando defectus fuit occultus, occultè esse supplendum ad vitandum scandalum & turbationem aliorum: putat tamen semper suppleri debere in aliquo ex diebus pro collatione Ordinum designatis, eò quòd ita præscribat Cap. presbyter, De Sacram. non iterandis. 3. Si ob solum dubium sub conditione iteretur Ordo vel caeremonia, potest iterari à quovis Episcopo, quovis die, in privato sacello, & quidem uno eodemque die omnes simul tam majores quàm minores Ordines eisdem conferri possunt, nec necessariò adhibendæ sunt solennitates ordinariæ, præter probabiliter necessarias ad valorem.

§. 2. Si in Collatione Ordinis omissus sit ritus notabilis, v. g. in collatione Presbyterii unctio manuum, quamvis Ordinatio sit valida, uti

ut

ut certum videtur contra *Hostium*, quem refert *Avers.* l. 8. tamen unctio illa est supplenda sub mortali ante ministerium in tali Ordine, *Sanch.* in Conf. l. 7. c. 1. dub. 13. *Gob.* à n. 226.

2202. §. 3. Notat *Carden.* in 2. crisi diff. 2 n. 513. damnatam non esse sententiam *Granadi*, quod quando est opinio probabilis, licet minus cura, circa valorem suscepti Diaconatus, Subdiaconatus & minorum Ordinum, non sit opus talem Ordinem iterum suscipere sub conditione, quamvis hoc debeat fieri in Ordine Presbyteratus & Episcopatus secundum dicta n. 2146. Et disparitas hic est, quia Presbyteratus supplet omnia, quæ fortè deessent ex illis aliis Ordinibus, neque ideo patietur notabile damnum vel Ecclesia vel salus fidelium, neque ullum Sacramentum per hoc exponetur periculo nullitatis, *Gob.* n. 191. citans alios.

2203. §. 4. Ex dictis colligitur, quid dicendum fuerit de hoc casu. Titius ad Subdiaconatum accedens intendit non obligari voto Castitatis perpetuæ: non multo tempore post, facti poenitens, exercuit actum Subdiaconatus: postmodum rite ordinatus est Diaconus & Presbyter: incepit postea dubitare, an accedens ad Subdiaconatum non habuisset intentionem illum re ipsâ non suscipiendi. *Querebatur* 1. an deberet reordinari Subdiaconus. 2. An ob exercitum actum Subdiaconatus ita suscepti non incurrisset suspensionem vel irregularitatem. *Respondi ad* 1. Non esse reordinandum Subdiaconum, 1. quia præsumptio est pro valore actus. 2. Cum Titius hætenus non dubitavit de valore; imò non multò post susceptum Subdiaconatum exercuerit actum illius, ab initio supposuit esse vali-

validè susceptum , ergo est quædam possessio certa pro valore, à qua non deiecit dubiū nunc superveniens , quod censeri debet esse imprudens. 3. Quamvis fortè Subdiaconatus validus non fuisset, Presbyteratus nunc supplet : si tamen sciretur Subdiaconatum non esse validè susceptum , per se loquendo , esset obligatio supplendi , uti antè dictum est *Respond. ad 2.* Non incurrisse , quia in dubio non censentur contractæ tales pœnæ (excepto dubio de homicidio) uti habet communissima , & latè *Sanch. in Decal. l. 1. c. 10.* , hinc autem ad summum est dubium , an suspensio & irregularitas sit contracta , uti patet ex *Resp. ad 1.* Et ita mecum senserunt quoad omnia alii 4. Doctores hujus Universitatis.

§. 5. Si per traditionem calicis & patenæ col-
lata sit potestas consecrandi, sed aliquid essentialè neglectum sit in secunda impositione manuum Episcopi, talis ordinatus invalidè absol-
veret pœnitentes , uti patet, & uti probabilius docet *Avers. q. 2. f. 8. §. ult.* etiam invalidè ministraret extremam Unctionem. Quamvis autem validè consecrare posset , nam jam antea validè consecravit cum Episcopo, attamen postea illicitè Missam legeret ante suppletionem illius secundæ impositionis manuum , quia necdum est completè Sacerdos , cui soli Ecclesia concedit Missas legere. Hæc autem suppletio impositionis manuum potest fieri sola , neque opus est ideo repetere traditionem calicis & patenæ, quia potestas in Corpus Christi verum est independens à potestate in Corpus Christi mysticum. E contrà si in traditione calicis & patenæ neglectum esset aliquid essentialè ,
quam-

2204.

quamvis in secunda impositione manuum nihil esset neglectum, deberet repeti etiam secunda manuum impositio, quia potestas in Corpus Christi mysticum supponit prius adesse potestatem in Corpus Christi verum, quæ hic non adfuit, *Avers. l. 13.*

2205. §. 6. Si aliquis esset ordinatus Sacerdos per traditionem unius tantum speciei, ut si in calice non fuisset vinum secundum dicta. n. 2151, deberet Ordinatio omnino ex integro repeti saltem sub conditione, quia merito dubitum est, an quis validè ordinari possit ad consecrandum solum Christi Corpus & non Sanguinem, *Avers. l. 8. §. Sed de facto, & pluribus l. 13.*

2206. Q. 323. Quid præterea notandum sit circa Ordinationem & Ordines. *Bl. §. 1. Secundum dicta l. 6. p. 1. n. 93.* Episcopus peccat mortaliter, si consecrat alium Episcopum, vel alicui conferat Ordinem in mortali: sed secundum dicta ibidem n. 96. non peccat mortaliter, si in mortali conferat Tonsuram vel benedicat chrisma &c.

2207. §. 2. Omitto hic multa alia, quæ potius ad Scholasticam pertinent, & tantum paucis insinuo, si forte opus esset aliquem de illis scire, ac remitto ad authores, qui quæstiones illas fuisse discutunt in utramque partem: 1. Sacramentum Ordinis institutum est partim antè partim post Resurrectionem, nam Sacerdotium, quoad primam partem consecrandi, est institutum in ultima cœna, *Luc. 22. v. 19. Hoc facite &c.* Quoad alteram potestatem absolvendi poenitentes, videtur institutum *Joannis 20. v. 23. Quorum remisistis peccata &c.* Episcopatum putant aliqui institutum *Joan. 21. v. 18.* quando dixit Petro, *Pasce oves meas, sed* *Avers. q. 2. l. 10.*

pro